

Uitspraaknr. G380

Datum:
12 mei 1993

Soort geschil:
Instemmingsgeschil

Partijen:

Het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Apeldoorn, nader aan te duiden als bevoegd gezag tegen de medezeggenschapsraad van de Koninklijke Scholengemeenschap, openbare school voor mavo, havo en atheneum, te Apeldoorn, nader aan te duiden als medezeggenschapsraad (MR)

Overwegende met betrekking tot de feiten:

Het geschil

Het bevoegd gezag heeft bij schrijven van 4 juni 1992 aan de MR een voorstel tot fusie en splitsing met het oogmerk twee brede scholengemeenschappen tot stand te brengen ter instemming voorgelegd. Tegelijkertijd heeft het bevoegd gezag de MR instemming gevraagd voor een aantal voorstellen betreffende de regeling van de gevolgen van de fusie. De MR heeft bij schrijven van 7 september 1992 zijn instemming aan de voorgenomen fusie en splitsing onthouden. Het bevoegd gezag heeft op grond van de ontvangen reacties van medezeggenschapsraden het voorgenomen besluit aangepast en deze wijziging bij schrijven van 16 november 1992 ter beoordeling aan de MR voorgelegd. Bij schrijven van 15 december 1992 heeft de MR het bevoegd gezag meegedeeld ook aan het gewijzigde voorgenomen besluit zijn instemming te onthouden. Het bevoegd gezag heeft besloten zijn voorstel te handhaven en heeft vervolgens overeenkomstig artikel 19, lid 1, onder a, WMO 1992 het geschil aanhangig gemaakt bij de Landelijke geschillencommissie voor het openbaar onderwijs, hetgeen is gebeurd bij brief van 21 januari 1993.

Op 16 februari 1993 is een verweerschrift van de MR ontvangen. De commissie heeft een openbare zitting gehouden op 24 februari 1993 te Apeldoorn. Het geschil is aldaar behandeld gelijktijdig met het geschil tussen het bevoegd gezag en de MR van het Gemeentelijk Gymnasium. De commissie heeft bij schrijven van 18 maart 1993 nadere vragen aan het bevoegd gezag gesteld, waarop het bevoegd gezag bij brief van 31 maart 1993 antwoord heeft gegeven. Voorts heeft de commissie op 13 april 1993 bij de staatssecretaris van Onderwijs en Wetenschappen nadere inlichtingen ingewonnen. Op 6 mei 1993 is een antwoord van de staatssecretaris ontvangen.

Gebruikmakend van artikel 24, lid 3 van haar reglement heeft de commissie besloten een hernieuwde behandeling van de geschillen ter zitting te laten plaatsvinden. Deze zitting heeft plaatsgevonden op 7 mei 1993 te Apeldoorn. Onder handhaving van hun standpunten hebben partijen een nadere toelichting gegeven. Tevens hebben vertegenwoordigers van het bestuur en de medezeggenschapsraden van de andere bij de fusie betrokken scholen tijdens de zitting op 24 februari 1993 hun standpunt naar voren gebracht.

Het bevoegd gezag heeft op grond van onderstaande overwegingen het volgende voorstel gedaan.

Fusie van de school met een andere school (artikel 7, lid d, WMO 1981)

Het bevoegd gezag geeft aan, dat het beleid van de gemeente Apeldoorn al vele jaren gericht is op het tot stand brengen van een zelfstandige openbare scholengemeenschap in de wijk De Maten. Thans is het aanbod van openbaar voortgezet onderwijs in deze wijk beperkt tot een mavo-school met een brede brugklas, hetgeen voor deze wijk met ruim 30.000 inwoners bijzonder mager is. Door middel van het splitsen en het verplaatsen van de mavo, havo en vwo van beide Koninklijke Scholengemeenschappen en het samenvoegen van het gesplitste deel met vbo/mavoscholen is het mogelijk in de wijk De Maten een brede scholengemeenschap te verwezenlijken.

Om de vwoafdeling van de Koninklijke Scholengemeenschap te kunnen splitsen is het nodig, aldus het bevoegd gezag alle openbare scholen voor voortgezet onderwijs bij het fusie en splitsingsproces te betrekken. Naast de brede scholengemeenschap in De Maten kan dan ook in Apeldoorn-Noord een brede scholengemeenschap met een sterk vwo-profiel tot stand worden gebracht. Realisering van beide scholengemeenschappen leidt tot een evenwichtige spreiding van het openbaar voortgezet onderwijs in de gemeente. Het bevoegd gezag acht in de gemeente een voldoende potentieel aanwezig om de twee scholengemeenschappen in stand te houden. De opgestelde prognoses wijzen dat ook uit. Weliswaar neemt het kindertal in de wijk De Maten af, maar daar staat tegenover, dat in de nabijheid van die wijk verder gebouwd zal gaan worden.

De keuze voor brede scholengemeenschappen wordt onder meer ingegeven door onderwijskundige doelstellingen. Hierbij kan gedacht worden aan het uitstel van studie en beroepskeuze van minimaal twee jaar voor in principe iedere leerling en het bevorderen van een optimale in- en doorstroming van de leerlingen. Het bevoegd gezag wijst erop, dat een breed opgezet onderwijsaanbod aansluit bij de behoeften in de samenleving. Het biedt de leerlingen de grootste zekerheid op een zinvolle bij hen passende onderwijsroute. Tevens kan de basisvorming op goede wijze gestalte gegeven worden.

Voorts merkt het bevoegd gezag op, dat de beoogde herstructurering van het voortgezet onderwijs noodzakelijk is om de positie van het voorbereidend beroepsonderwijs (vbo) te kunnen handhaven en zo mogelijk te kunnen versterken. Gelet op de vraag naar geschoold personeel is het van zeer groot belang een uiterste inspanning te verrichten om een zo breed mogelijk vbo te behouden. Zonder de beoogde herstructurering zullen vbo-afdelingen op termijn moeten sluiten.

Naar het oordeel van het bevoegd gezag biedt een fusie van uitsluitend vbo en mavo-scholen onvoldoende perspectief. De ervaring leert, dat dergelijke smalle scholengemeenschappen niet dan wel moeilijk met andere scholengemeenschappen kunnen concurreren.

Het bevoegd gezag wijst erop, dat het beleid van de centrale overheid gericht is op de totstandkoming van brede scholengemeenschappen. Ter stimulering van dit beleid worden ten behoeve van brede scholengemeenschappen extra middelen beschikbaar gesteld. Een vergelijking van de huidige situatie met de beoogde herstructurering levert ten gunste van de laatste optie een surplus van 6 volledige arbeidsplaatsen op gerekend naar schaal 10. In het geval de formatieformules worden gelineariseerd, waartoe naar verwachting de centrale overheid vóór 1 augustus 1993 zal besluiten, dan bedraagt de winst 12 volledige arbeidsplaatsen op het niveau van schaal 10. Deze extra middelen alsmede de winst, die verkregen kan worden door een efficiëntere aanwending van middelen dankzij de schaalvergroting, kunnen benut worden om bijvoorbeeld via de inzet van extra personeel een kwaliteitsimpuls te geven aan het openbaar voortgezet onderwijs.

Het bevoegd gezag geeft aan, dat de huisvesting van de Koninklijke Scholengemeenschap in de wijk De Maten verre van optimaal is. Handhaving van de status quo houdt in, dat het onmogelijk is van het rijk medewerking te verkrijgen voor nieuwbouw. Het perspectief op nieuwe huisvesting is slechts aanwezig, indien een brede scholengemeenschap tot stand wordt gebracht. Op dit moment wordt met vereende krachten gewerkt aan een zogenaamd integraal huisvestingsplan. Pas op basis van een dergelijk plan en een definitief fusiebesluit zal de staatssecretaris van Onderwijs en Wetenschappen een beslissing nemen. Een absolute garantie, dat nieuwbouw er komt, kan niet gegeven worden, aldus het bevoegd gezag. Duidelijk is wel, dat niet fuseren geen nieuwbouw inhoudt. Het onderstreept het belang van de beoogde fusie en splitsing voor het openbaar voortgezet onderwijs.

Een uiterste krachtingspanning wordt verricht om de realisering van nieuwbouw mogelijk te maken. Het is echter onmogelijk de door de MR gevraagde garantie te geven, aldus het bevoegd gezag.

Het bevoegd gezag bestrijdt de opvatting van de MR, dat een splitsing van de Koninklijke Scholengemeenschap een groot risico inhoudt voor de atheneumafdelingen van beide te formeren scholengemeenschappen. Er is voldoende potentieel aanwezig om de instandhouding van twee volwaardige vwoafdelingen te kunnen waarborgen. Voorwaarde is dan wel, dat het Gemeentelijk Gymnasium deel uitmaakt van één van beide scholengemeenschappen en dat de huidige aantrekkingskracht van het gymnasium behouden blijft. Dat rechtvaardigt, aldus het bevoegd gezag, de keuze voor het relatief autonoom gymnasium. Het bevoegd gezag onderschrijft de zienswijze van de MR niet, dat het relatief autonoom gymnasium binnen de Scholengemeenschap-Noord

voortdurend aanleiding zal geven tot het ontstaan van spanningen en meningsverschillen. Het verwacht, dat alle betrokkenen zich optimaal zullen inzetten en tot een goede verstandhouding zullen komen als het zeker is dat de fusie doorgaat.

Het bevoegd gezag is van mening, dat hem niet verweten kan worden, dat de personele gevolgen van de fusie en splitsing onvoldoende helder zijn gemaakt. Een groot aantal uitgangspunten inzake de regeling van de gevolgen voor het personeel is vastgelegd. Dit pakket is bij de MR'en bekend en vormt vanaf november 1992 onderwerp van overleg met de centrales in het Decentraal Georganiseerd Overleg (DGO). De MR'en worden bij dit overleg in het DGO zeer nauw betrokken. Het bevoegd gezag wijst erop, dat gelet op de gemaakte berekeningen over de grootte van het formatiebudget per 1 augustus 1993 1199 formatierekeneenheden extra beschikbaar zijn. Dit aantal wordt nog eens verdubbeld, indien de linearisering van de rekenformules van het formatiebudget doorgaat. De fusieoperatie levert dus vacatures op. De suggestie, dat de personele consequenties van de fusie negatief zouden kunnen zijn, is derhalve ongegrond.

Het bevoegd gezag onderschrijft, dat in dit stadium van het proces nog niet voor ieder individueel personeelslid aangegeven kan worden of hij of zij in Noord of in Zuid-Oost komt te werken. Geprobeerd wordt die duidelijkheid vóór 1 april 1993 te geven.

Het bevoegd gezag geeft aan, dat het op advies van een van de externe adviseurs begin juni 1992 besloten heeft in afwijking van de door de structuurcommissie ontwikkelde plannen een wijziging aan te brengen in de toedeling van de mavo en vbo-afdelingen aan de beide te formeren scholengemeenschappen. Deze "partnerruil" werd mogelijk gemaakt, omdat de minister van Onderwijs en Wetenschappen toestemming verleende de inmiddels gefuseerde ATS en De Westenenk op 1 augustus 1993 weer te splitsen. De uitkomst van deze aanpassing is overigens van het begin af aan door de scholen bepleit. Een andere ruilvariant acht het bevoegd gezag niet mogelijk. Derhalve was het redelijk, aldus het bevoegd gezag, niet in te gaan op het verzoek van de MR om nog andere varianten te bestuderen en uit te werken.

Het bevoegd gezag geeft ten slotte aan, dat het van groot belang is, dat nu een knoop wordt doorgehakt. Aan de onzekerheid van de betrokken medewerkers van de scholen moet een eind worden gemaakt. Uitstel van de besluitvorming zal negatieve gevolgen hebben voor de toestroom van nieuwe leerlingen. Immers voortzetting van de onzekerheid leidt niet tot een wervend klimaat.

Indien de geschillencommissie dat mogelijk maakt, zal de gemeenteraad op korte termijn een definitief besluit over de fusie nemen. Formeel zal de fusie dan per 1 augustus 1993 gerealiseerd worden. Het schooljaar 1993/1994 zal vervolgens als overgangsjaar benut worden om de daadwerkelijke integratie van de scholen verder voor te bereiden.

Gedurende het overgangsjaar zal er wel één schoolleiding en één medezeggenschapsraad zijn. In beginsel zullen alle scholen dat jaar nog in hun eigen gebouw blijven.

De medezeggenschapsraad heeft op grond van de navolgende overwegingen zijn instemming onthouden aan het voorstel van het bevoegd gezag.

Fusie van de school met een andere school (artikel 7, lid d, WMO 1981)

De MR is van mening, dat de beoogde herstructurering van het openbaar voortgezet onderwijs lettend op de gevolgen van dat plan voor alle betrokken scholen niet tot een verbetering van de positie van dat onderwijs leidt.

De MR geeft aan een fusie om tot een brede scholengemeenschap te komen per definitie niet af te wijzen. De bereidheid is ook altijd aanwezig geweest om constructief mee te werken aan het opstellen van plannen.

In dat verband merkt de MR op niet echt in de gelegenheid gesteld te zijn om mee te denken. Er kon eigenlijk alleen gereageerd worden binnen het raamwerk van één variant.

De MR geeft aan dat de Koninklijke Scholengemeenschap nu en ook in de toekomst niet bedreigd wordt. Op de school in De Parken is er sprake van een groei van het aantal brugklassen, terwijl voor de school in de wijk De Maten slechts een geringe autonome daling van 2 % van het aantal leerlingen wordt voorspeld.

Indien de voorstellen van het bevoegd gezag doorgang vinden, wordt echter de positie van de school in De Maten wel bedreigd. Er zal dan sprake zijn van één hoofdvestiging en twee zeer ongunstig gelegen dislokaties. Deze huisvestingssituatie ondergraaft de doelstellingen van de fusie. De vboleerlingen zullen hun gehele schoolloopbaan geen onderwijs in de hoofdvestiging volgen en komen zo niet met andere leerlingen en ander onderwijs in aanraking. Zij blijven onderwijs volgen in de dislokaties. Het streven om het vbo te versterken, is op deze wijze gedoemd te mislukken. Van een heterogene instroom en een kansrijke realisering van de basisvorming komt op deze manier niets terecht.

De verschillende dislokaties leiden bovendien tot extra uitgaven. Met name moet dan gedacht worden aan meer uren, die nodig zijn voor het onderwijsondersteunend personeel. Tenslotte wijst de MR er op, dat een van de dislokaties in het voedingsgebied van de beoogde Scholengemeenschap-Noord is gelegen. Dat zal fricties opleveren.

Naar het oordeel van de MR kan aan deze bezwaren tegemoet worden gekomen, indien in De Maten nieuwbouw wordt gerealiseerd, waarin de gehele scholengemeenschap gehuisvest zou kunnen worden. De MR wijst erop, dat één van de externe adviseurs de realisering van nieuwbouw als absolute voorwaarde heeft geformuleerd voor het slagen van de Scholengemeenschap-Zuid-Oost. Er is echter geen enkele garantie, dat de nieuwbouw er komt. Dit houdt in, dat fusie op dit moment het openbaar onderwijs alleen maar schade zal toebrengen.

De MR merkt op van het begin af aan fundamentele bezwaren geuit te hebben tegen de opzet van het relatief autonoom gymnasium.

Onduidelijk is of de door het bevoegd gezag gestelde garanties werkelijk inhoud hebben. Is dat niet het geval, zoals de medezeggenschapsraad van het gymnasium stelt, dan kunnen ze het best geschrapt worden. Stellen ze daarentegen wel iets voor dan gelden tegen die garanties fundamentele bezwaren, aldus de MR.

De relatief autonome status leidt dan tot ongelijkheid tussen het personeel, een bloedgroepachtige managementconstructie en tot een reeks van conflicten in de schoolleiding, in secties en in vakgroepen. Van de start af aan is er dan sprake van een in zichzelf verdeelde school. Wil een fusie succesvol zijn dan moeten alle partners gericht zijn op samenwerking en integratie. De voorgestelde weg leidt naar het tegenovergestelde, aldus de MR.

De MR geeft aan, dat de gevolgen van de fusie voor het personeel volstrekt onduidelijk zijn. Met name geldt dat voor het onderwijsondersteunend personeel.

Wie krijgt welke taken op welke plaats? Ook voor de schoolleiding ontbreekt die duidelijkheid. Het onderwijzend personeel kent de gevolgen van de splitsing van de school nog niet. In welke van de twee scholengemeenschappen komt men te werken? Gelet op deze onduidelijkheid is het begrijpelijk, aldus de MR, dat hij in december 1992 niet positief kon reageren op het voorgestelde fusiebesluit.

De MR ervaart het feit, dat het bevoegd gezag de wisseling van fusiepartners te weten een andere toedeling van de mavo en vbo-scholen aan de brede scholengemeenschappen waartoe het medio 1992 heeft besloten, niet nader heeft gemotiveerd en niet ingegaan is op het verzoek de gevolgen van die wisseling nader uit te werken en andere wisselopties te bestuderen, als een belangrijke ommissie. Het ontbreken van die gegevens is mede aanleiding geweest de instemming aan het voorstel te onthouden, aldus de MR.

Ten slotte wijst de MR erop, dat als de fusie per 1 augustus 1993 formeel zijn beslag krijgt de daadwerkelijke samenvoeging van de scholen pas een jaar later geëffectueerd zal worden. Dit roept vele vragen op. Wat gebeurt er in dat tussenjaar? Wat zijn daarvan de gevolgen voor het personeel,

de financiën, het formatieplan, de medezeggenschap en de samenstelling en bevoegdheden van de schoolleiding?

Overwegende ten aanzien van het recht:

Het overleg

Op grond van de overgelegde stukken en het verhandelde ter zitting is de commissie van mening, dat in het algemeen niet gesteld kan worden, dat het bevoegd gezag voor wat betreft de totstandkoming van het voorgenomen besluit en het overleg daarover onzorgvuldig gehandeld heeft. De commissie constateert, dat de MR'en tijdig en uitgebreid geïnformeerd zijn over het verloop van de verschillende stappen die gedurende het fusieproces zijn gezet. Door de structuurcommissie zijn via een tweetal zogenaamde opiniërende rondes de MR'en in de gelegenheid gesteld hun visie en opvatting over de varianten en uitwerking daarvan kenbaar te maken. De uiteindelijke keuze van de structuurcommissie voor twee brede scholengemeenschappen, waarop in het verdere fusieproces is doorgeborduurd is mede tot stand gekomen op grond van hetgeen door de betrokken MR'en in het kader van de opiniërende rondes naar voren is gebracht. Bepaalde aspecten zijn mede op verzoek van MR'en al dan niet met inschakeling van externe expertise nader onderzocht en aangepast.

Dat niet aan alle verzoeken tot nader onderzoek en aan alle voorstellen tot aanpassing gehoor is gegeven, houdt niet in dat om die reden onzorgvuldig door het bevoegd gezag is gehandeld. De commissie constateert, dat het bevoegd gezag in de regel heeft gemotiveerd waarom het op bepaalde verzoeken niet nader wilde ingaan.

De commissie concludeert, dat zij in de wijze waarop het bevoegd gezag overleg heeft gevoerd geen aanleiding ziet tot het oordeel te komen dat vanwege dat overleg het gedane voorstel als onredelijk moet worden aangemerkt.

Fusie van de school met een andere school (artikel 7, lid d, WMO 1981)

Tussen het fusiebesluit als zodanig en de besluiten ter regeling van de gevolgen van de fusie door het bevoegd gezag aangeduid als deelbesluiten moet een onderscheid gemaakt worden. Besluiten omtrent de regeling van de gevolgen maken geen deel uit van het fusiebesluit zelf. In beginsel vallen zij daarom ook niet onder de bijzondere bevoegdheid, die ter zake van de aangelegenheid fusie aan de MR is toegekend. Voor wat betreft de regeling van de gevolgen van de fusie zijn daarentegen die bijzondere bevoegdheden van toepassing, die met betrekking tot die aangelegenheden in de wet c.q. het medezeggenschapsreglement aan de MR zijn toegekend.

De commissie constateert, dat het bevoegd gezag de regeling van de gevolgen tegelijkertijd met het voornemen tot fusie ter beoordeling aan de MR heeft voorgelegd. Deze zogenaamde deelbesluiten zijn door het bevoegd gezag alle onder het instemmingsrecht gebracht. De commissie beoordeelt als eerste het voornemen tot fusie als zodanig.

Zoals in eerdere uitspraken is aangegeven, is de commissie van mening, dat in ieder geval op hoofdlijnen voorgenomen besluiten betreffende de uitwerking van allerlei gevolgen van de voorgenomen fusie tegelijkertijd met of eerder dan het definitieve fusiebesluit ter beoordeling aan de MR'en van de betrokken scholen zouden moeten worden voorgelegd. De commissie acht dit juist ten einde een MR in de gelegenheid te stellen om aan de hand van de in kaart gebrachte gevolgen mede te kunnen toetsen of de doelstellingen, die aan de fusie ten grondslag liggen, in die concrete situatie haalbaar zijn. De commissie constateert, dat op uiteenlopende terreinen de gevolgen van de fusie in hoofdlijnen in beeld zijn gebracht en aan de MR ter beoordeling zijn voorgelegd.

De commissie is dan ook van mening, dat op een groot aantal cruciale punten voldoende duidelijkheid bestaat om het uiteindelijke voorgenomen besluit thans voldoende te kunnen beoordelen.

De commissie acht het niet onredelijk, dat het bevoegd gezag door middel van samenvoeging en splitsing van scholen twee openbare brede scholengemeenschappen in de gemeente Apeldoorn tot stand wil brengen. Dit vanwege het streven een evenwichtig gespreid aanbod van

onderwijsvoorzieningen te realiseren en in stand te houden. Voorts is de commissie van mening, dat het streven naar handhaving en mogelijke versterking van het voorbereidend beroepsonderwijs een belangrijk argument is, dat aan de voorgenomen fusie en splitsing ten grondslag ligt. De commissie overweegt hierbij, dat bij handhaving van de huidige structuur op termijn het voortbestaan van enkele afdelingen binnen de bestaande vbo-scholen in het geding is.

Het voorgenomen besluit van het bevoegd gezag is mede niet onredelijk nu de totstandkoming van de twee scholengemeenschappen naar verwachting leidt tot een surplus aan formatierekeneenheden, die ten behoeve van het onderwijs en/of de schoolorganisatie kunnen worden ingezet.

Daarnaast kan de commissie de opvatting van het bevoegd gezag, dat realisering van nieuwbouw ten behoeve van het openbaar voortgezet onderwijs in de wijk De Maten eerder voor de hand ligt bij het doorgaan van de voorgestelde fusie dan in het geval de status quo wordt gehandhaafd, niet onjuist achten. Dit gelet op de systematiek, die de minister van Onderwijs en Wetenschappen hanteert bij de berekening van de urgentiescore ten behoeve van het investeringsprogramma scholenbouw. Aan het argument van het bevoegd gezag betreffende die nieuwbouw dient zeker belang te worden toegekend.

De commissie constateert, dat alle betrokkenen het eens zijn over het belang van realisering van nieuwbouw in de wijk De Maten. Door de MR wordt niet betwist, dat het bevoegd gezag al het mogelijke dat in zijn vermogen ligt, doet om tot de realisering van die nieuwbouw te komen. De vraag is aan de orde nu geen absolute garantie voor nieuwbouw door het bevoegd gezag gegeven kan worden of het bevoegd gezag om die reden in redelijkheid had moeten afzien van zijn voornemen tot fusie. De commissie onderkent, dat de spreiding van de beoogde Scholengemeenschap-Zuid-Oost over een hoofdvestiging en twee dislokaties niet tot een optimale situatie leidt en de realisering van de doelstellingen van deze brede scholengemeenschap zou kunnen vertragen. Dit gegeven acht de commissie echter niet opwegen tegen de belangen, waarop het bevoegd gezag zich ter zake van de gehele herstructureringsoperatie beroept. De commissie overweegt daarbij, dat bij het niet doorgaan van de fusieplannen dan wel het aanpassen van die plannen geen enkel perspectief op nieuwbouw aanwezig is.

Overigens staat het partijen vrij in overleg nader te bezien of de deelbesluiten betreffende de gekozen groeperingsvormen en het onderbrengen van die groepen in de onderscheiden lokaties in afwachting van de realisering van betere huisvesting zodanig aangepast kunnen worden, dat aan de nadelen van de spreiding van de lokaties beter tegemoet kan worden gekomen.

De commissie constateert, dat het meest wezenlijke bezwaar van de MR, die op zichzelf de totstandkoming van een brede scholengemeenschap niet verwerpt, gericht is tegen de instelling van het relatief autonoom gymnasium. Door de MR wordt onderkend, dat in het geval twee brede scholengemeenschappen tot stand worden gebracht het noodzakelijk is dat het gymnasium aan het fusieproces deelneemt. Evenzeer is door de MR aangegeven, dat vraagtekens kunnen worden geplaatst bij de verwachting, dat beide scholengemeenschappen een volwaardige vwo-afdeling in stand kunnen houden. Voorts is relevant, dat naar het oordeel van het bevoegd gezag de variant waarbij één brede scholengemeenschap tot stand wordt gebracht en het gymnasium zelfstandig blijft, een niet begaanbare weg vormde. Deze laatste afweging acht de commissie niet onredelijk nu in die variant het niet mogelijk zal zijn in de wijk De Maten een havo of vwo-opleiding af te sluiten, ook de plaats van andere vestigingen niet bijdraagt aan een evenwichtige spreiding van het onderwijsaanbod en het perspectief om in De Maten nieuwbouw te realiseren dan verdwijnt. Rekeninghoudend met deze feiten en achtergronden stond het bevoegd gezag voor de keuze tussen het opnemen van het gymnasium als gymnasiale afdeling in de scholengemeenschap, hetgeen tot een verlies van vwo-leerlingen zou kunnen leiden en het scheppen van een constructie, die de huidige aantrekkingskracht van het gymnasium zo goed mogelijk in stand zou kunnen houden.

Dat in deze situatie het bevoegd gezag, terwijl het geconfronteerd werd met tegengestelde belangen en diametraal tegenover elkaar staande meningen van MR'en gekozen heeft voor de invoering van het relatief autonoom gymnasium binnen de Scholengemeenschap-Noord acht de commissie gegeven de hiervoor aangegeven omstandigheden niet onredelijk.

Met betrekking tot de door de MR opgeworpen vraag over de reikwijdte van de garanties van het relatief autonoom gymnasium is de commissie

van mening, dat in de artikelen 8 tot en met 13 van de "Verordening voor de openbare scholengemeenschap voor gymnasium, atheneum, havo, mavo en vbo Apeldoorn-Noord" voldoende ruimte wordt geboden om de verworvenheden en identiteit van het zelfstandig gymnasium ook in de toekomst vorm te geven. Naar het oordeel van de commissie kan dan ook niet gesteld worden, dat de gegeven garanties geen inhoud hebben, waardoor het in de rede zou liggen de genoemde artikelen te schrappen. Hoewel het niet uitgesloten is, dat vanwege de formulering van sommige garanties in de toekomst meningsverschillen kunnen ontstaan, acht de commissie het niet aannemelijk, dat hierdoor een goede samenwerking binnen de scholengemeenschap op voorhand niet mogelijk is.

Het feit, dat het bevoegd gezag overweegt op grond van artikel 27, WMO 1992 ten behoeve van het gymnasium een deelraad in te stellen dan wel op grond van artikel 3, lid 6, WMO 1992 een gymnasiaal raadsdeel gecombineerd met een specifieke besluitvormingsregel, impliceert niet dat er daarom sprake is van discriminatie ten opzichte van andere fusiepartners. Van belang is of het bevoegd gezag zich op het standpunt heeft mogen stellen, dat er aanleiding is onderscheid te maken, met andere woorden, dat er een rechtvaardiging is voor dat onderscheid.

Gelet op het belang voor de hele scholengemeenschap de aantrekkingskracht van het gymnasium zo goed mogelijk te handhaven is de keuze voor het relatief autonoom gymnasium zoals hiervoor reeds is aangegeven niet onredelijk. In deze situatie acht de commissie het evenmin onredelijk dat een instrument wordt benut om via de medezeggenschap de garanties van dat relatief autonoom gymnasium te bewaken.

De commissie meent nog wel te moeten opmerken, dat de door het bevoegd gezag geformuleerde besluitvormingsregel in artikel 24 van het ontwerp-medezeggenschapsreglement onjuist is. Het gaat niet aan de leden van de MR voor te schrijven, dat zij omtrent nader aan te duiden onderwerpen, hun stem zo moeten uitbrengen, zoals de leden van het gymnasiale raadsdeel dat hebben gedaan. Het bevoegd gezag zal te zijner tijd daarvoor een andere formulering moeten kiezen.

Naar het oordeel van de commissie is het wel mogelijk om te bepalen, dat met betrekking tot zekere besluiten een MR, dan wel een geleding van de MR, slechts positief heeft geadviseerd c.q. heeft ingestemd, als alleen de meerderheid van een deel van de MR zoals bijvoorbeeld het gymnasiaal raadsdeel dan wel van een geleding van de MR een positief advies heeft uitgebracht c.q. met het voorstel heeft ingestemd. De commissie merkt daarbij op dat zij ervan uit gaat dat het bevoegd gezag indien het voor het opnemen van een dergelijke bepaling in het medezeggenschapsreglement de noodzakelijke instemming niet verwerft gehouden is dit geschil aan de commissie voor te leggen.

Dat het bevoegd gezag op het moment van de fusie en splitsing ten aanzien van de aanstelling van personeel een zekere compartimentering toepast, behoeft op zichzelf niet discriminerend te zijn. De vrijheid is aanwezig voor het bevoegd gezag een dergelijk beleid te voeren. Op dit moment is het aspect van de compartimentering onderwerp van overleg in het Decentraal Georganiseerd Overleg. In verband daarmee ligt het niet op de weg van de commissie een uitspraak te doen of de voorgestelde compartimentering in deze situatie onredelijk dan wel onrechtvaardig is.

Met betrekking tot de opvatting van de MR, dat er geen zicht is op de gevolgen voor het personeel van de fusie, merkt de commissie op, dat het bevoegd gezag ten behoeve van die regeling een aantal uitgangspunten heeft vastgesteld, die in paragraaf 7 van de deelbesluiten zijn verwoord. Deze uitgangspunten vallen onder de regeling van de gevolgen voor het personeel ingeval van fusie van de school met een andere school, zoals omschreven in artikel 7, lid m, WMO 1981.

De commissie constateert dat de hoofdlijnen van de regeling van de personele gevolgen tijdig aan de MR kenbaar zijn gemaakt. Genoemde uitgangspunten zijn op dit moment onderwerp van overleg met de centrales in het Decentraal Georganiseerd Overleg. Pas indien dat overleg is afgerond, zal het mogelijk zijn mede aan de hand van die uitgangspunten een volledig concrete vertaling voor ieder afzonderlijk personeelslid te maken. De commissie overweegt voorts, dat de centrales kennelijk niet eerder over de regeling van de personele gevolgen hebben willen praten, nadat het bevoegd gezag definitief zijn voorgenomen besluit omtrent de fusie had vastgesteld. Het bovenstaande overwegende

is de commissie van mening, dat het bevoegd gezag niet verweten kan worden, dat er op dit moment nog geen volledig zicht is op de consequenties van de regeling van de gevolgen voor ieder individueel personeelslid.

De commissie is gelet op het voorgaande van oordeel, dat het bevoegd gezag mede gezien het feit dat het voorstel tot fusie niet in strijd is met enig wettelijk voorschrift en dat niet gehandeld is in strijd met enig algemeen beginsel van behoorlijk bestuur bij afweging van alle in aanmerking komende belangen in redelijkheid tot het voorstel tot fusie heeft kunnen komen.

Regeling van de gevolgen van de fusie

De regeling van de gevolgen van de fusie de zogenaamde deelbesluiten zijn aan de MR ter instemming voorgelegd. Noch uit de overgelegde stukken, noch uit het verhandelde ter zitting is duidelijk vast komen te staan ten aanzien van welke onderdelen van die deelbesluiten de MR al dan niet zijn instemming heeft gegeven. De commissie acht dit het gevolg van het feit, dat de aandacht zich volledig heeft gericht op het voornemen tot fusie als zodanig. In verband hiermee acht de commissie het gewenst dat met inachtneming van deze uitspraak, die het bevoegd gezag de ruimte geeft het voornemen tot fusie in een definitief besluit om te zetten de MR al dan niet na overleg met het bevoegd gezag alsnog een standpunt over de deelbesluiten inneemt. Te meer nu ook voor de MR een fusie als een gegeven moet worden beschouwd.

Om deze reden houdt de commissie de behandeling van het geschil voor zover betrekking hebbend op de deelbesluiten aan. De commissie zal de zitting met betrekking tot dit onderdeel van het geschil voortzetten op 15 september 1993, tenzij de MR haar uiterlijk 14 juli 1993 schriftelijk heeft laten weten, dat hij met alle deelbesluiten heeft ingestemd. Indien de MR aan een of meer deelbesluiten zijn instemming onthoudt, dient hij uiterlijk 14 juli 1993 schriftelijk aan de commissie mee te delen over welke onderdelen die onthouding zich uitstrekt vergezeld van een motivering van die onthouding.

Concluderende

I dat het bevoegd gezag bij afweging van de betrokken belangen in redelijkheid heeft voorgesteld de Koninklijke Scholengemeenschap met ingang van 1 augustus 1993 samen te voegen met het Gemeentelijk Gymnasium en een deel van de scholengemeenschap ATS/Westenenk om na splitsing op hetzelfde tijdstip delen van genoemde scholen op te laten gaan in de Scholengemeenschap Apeldoorn-Noord respectievelijk de Scholengemeenschap Apeldoorn-Zuid-Oost.

II stelt bindend vast dat het onder I genoemde voorstel in een definitief besluit mag worden omgezet.

III houdt de beslissing inzake het geschil over de deelbesluiten aan.

IV draagt de MR op de commissie uiterlijk 14 juli 1993 schriftelijk te laten weten of hij instemt met de deelbesluiten dan wel ten aanzien van welke onderdelen van de deelbesluiten hij zijn instemming onthoudt.

V stelt voor zover noodzakelijk de zittingsdatum voor de behandeling van het geschil over de deelbesluiten vast op 15 september 1993.

Den Haag, 12 mei 1993

de secretaris, de voorzitter,

(mr. N..P. te Bos) (mr. B.K. Olivier)